

ש. ערדבערג.

דער ארימאן פון פוילען.

דער בעקאנטער יודישער שרייב-
 סטעלער ה' ערדבערג, העלכער
 איז מיט א קורצע צייט צוריק
 געווען אין פוילן (אגב אורחא
 בעקומען א פייגעם "קבלת פנים"
 אין גער), שילדערט פאר די
 אמעריקאנער יודן די מוראדי-
 גע לאגע וואס דאס פוילישע יו-
 דנטום לעבט יצט איבער.

1.

ארץ ישראל איז א מצוה אויפצובוי-
 ען — אונזער קרוין, די נאציאנאלע
 היים.

די יודען פון אוקראינא מוז מען
 העלפען — די רעשטען פון דער פאג-
 ראמען-צושטערטער מדינה.

און וואס וועט זיין מיט פוילן? מיט
 דעם יוד, דעם ארימאן פון פוילן וועט
 מען לאזען די יודען פון פוילן אונ-
 טערגיין און אויסגיין?

משווייגט וועגען פוילן, דער יוד פון
 פוילען ווערט פערשווינדן, זיין מעכטיג
 געשריי פון דער בייזער ארימקייט
 דערגרייכט נישט דאס יודישע אויער
 פון אמעריקא. נישט נאך דאס יודישע
 הארץ פון אמעריקא פערנעמט נישט
 דעם צער-פוילן, נאך אפילו דאס אויער
 דערהערט שוין נישט.

אפגעקערט איז דאס יודישע אויער
 פון פוילן-זייט, און דאס געשריי פון
 יודישען פוילן ווערט פערטראגען אויף
 פוסטע פעלדער און ווילדע וועלדער.
 און דער יוד אין פוילן געהט אונ-
 טער און געהט אויס און אלץ איבער
 א זל אט ע.

י. מ. שויכעטזאהן.

איז א פאגרונד

(א שפאנענדע געשיכטע פון היינטיגער צייט).

בשעת דער נעגער האט אויפן שיף גערעדט מיט מענדעלין, ער זאל איהם
 פערקויפן סארא, האט מענדעלי גארנישט געענטפערט, ווייל ער האט זיך
 שטארק געשראקען אריינצולאזען זיך אין עסקים מיט אונבעקאנטע, פרעמדע
 מענשען, דאס ערשטע מאָל אויף זיין וועלט-רייזע און דערצו נאָך מיט א
 נעגער, האט ער געשוויגען, אָנגעקוקט דעם נעגער און געשמייכלט מיט א
 האַלב פנים, וואָס האט געהאט צוויי בעדייטונגען און ווי מ'האט געוואָלט
 האָט מען עס געקענט אויסטייטשען: אויף יא, אָדער האַלב נישט.

דער נעגער, כל זמן ער האט נישט געהערט קיין ענטשידענעם ענטפער
 פון מענדעלין, אָז ניין, איז ער דאָס זייניגע נישט אָפגעשטאנען און ווייטער
 גערעדט:

— האַרר, וואָס ענטפערט איהר מיר נישט? איהר בעקומט דערפאַר גוט
 בעצאהלט!

— פון האַנען ווייטט איהר, גאָספאָדי, אָז איך האָב פרויען צו פער-
 קויפען — האָט מענדעלי מיט אַ שמאָליקן, אַרדאָניקאָן שטייבלי געפרעגט
 דעם נעגער.

אין העלפען די יודען פון אוקראינא. ברויט און פערגעסט, אז זיין קרוב,
 אמת, איז דאָך גוט! — אָבער וואָס זיין בלוט און פלייש, אין פוילען, האָט
 וועט זיין מיט די יודען אין פוילען? נישט קיין שטיקעל ברויט.

זייער אומגליק איז דאָך אַזוי גרויס, אַזוי מוראדיג, אָז — קומט מיט מיר,
 איהר אַלע, וואָס האָט כח, און לאָמיר געהן איבער די גאָסען פון אַמעריקא
 און שרייען:

- העלפט!
- העלפט!
- העלפט!

און זאָל דאָס געשריי אויפברעכען טירען און טויערען און אַריינרייסען
 זיך אין די אויערען פון יודישען אַמע-
 ריקא, און דאס האַרץ זאָל פערנעמען
 דעם גרויסען צער און די שווערע ליי-
 דען. און דעמאָלט וועט מען אפשר
 א יין טאָג דאָך עפעס טון.

ווען צוויי מענשען געהען אין אַ
 מדבר און זיי האָבען נאָר אַ ביסעל
 וואַסער גענוג פאַר איינעם צו דערהאַל-
 טען ביים לעבען, טאָר עס איינער נישט
 אויסטרינקען און לאָזען דעם צווייטען
 שטארבען פאַר דורשט.

ביידע מוזען זיך פערלאָזען אויף
 גאָט'ס בעראָס און טיילען זיך מיט
 דעם לעצטען טראָפען, כאָטש ס'איז
 צו ווייניג פאַר צווייען.

העלפען מוז מען אַלעמען. אין איין
 און דער זעלבער צייט. און ווייה וועט
 זיין צו אונז זאָטע, ווען מיר וועלען
 נישט העלפען פוילען, ווייל דאָס גע-
 שריי געהט פאַר גאט, אַזוי ווי ס'געהן
 די געשרייען פון אַלע אַרימע, ליידענ-
 דיגע און געפייניגטע.

און וויי, ווינד און וויי, איז דעם זאָל ווי אַ דונער זיך דורגעטראָגען די
 יודען אין אמעריקא, וואָס עסט זיין היגע הערצער, וואָלט דאָס געעפענט
 — איך זעה שוין, האָט דער נעגער אָנגעפיהלט זיינע שוואַרצע פעטע
 באַקען, ווי די פילקעס, וועלכע האָבען אויסגעדריקט אַ נישט זיכערען שמיי-
 כעל, וואָס וויל ערשט פון עמיצען אויספרעסען אַ סוד דורך אַ פאַלש געלעכ-
 טעריל, — איך דערקען אין אייך, אָז איהר קענט אַפלאָזען איינע פון די
 ביידע מיידלעך, איהר דאַרפט זיך נישט שעמען, איהר קענט עס גאַנץ אַפען
 זאָגען און איך וועל אייך גוט בעלוינען...

די דאָזיגע ווערטער האָט דער נעגער אַרויסגערעדט נישט געאיילט,
 נאָר מיט ישוב הדעת, ווי איינער, וואָס צעהלט די ווערטער מיט אַ פריהער
 בעשלאָסענער כונה אין זיינע געדאַנקען; זיינע ברייטע אויגען האָבען אָנגע-
 נימען אַ גנבה'שען גלאַנץ, גלייך ווי זיי וואָלטען טיף אין מענדעלי'ס האַרץ
 געוואָלט אַריינקוקען.

דער דאָזיגער טאָן, איבערהויפט דאָס אָנגעבלאָזען געמאַכט-געלעכטעריל,
 וואָס האָט זיך אַרומגעשלאָנגעלט ביי זיינע מויל-ווינקלעך, האָט ביי מענדעל-
 לי'ן פערוורט און עס האָט זיך אַויסגעוויזען, ווי ער שטעהט אויפ'ן פער-
 היר אין דער אַדעטער אַכראַנע אין יענע צייטען, ווען ער פלעגט דאָרט
 אויסגעפאַרשט ווערען דורכ'ן אַכראַנע-נאַטשאַליק קוטנישעוו; דאָס האָט דע-
 ריבער אויף איהם אָנגעוואַרפען אַ גרויסע שרעק און ער האָט זיך געהיט מיט
 אַנ'איבעריג וואַרט.

מענדעלי'ן איז גוט געלעגען אין זכרון, וואָס דער ה' פוקס האָט איהם
 אָנגעקלאָפט אין קאָפּ אַריין, אָז ער זאָל זיך היטען און זיין גוט געוואַרענט
 אויפ'ן ווייטען וועג, נישט אַריינצולאָזען אין די הענד פון אַגענטען און

אין העלפען די יודען פון אוקראינא. ברויט און פערגעסט, אז זיין קרוב,
 אמת, איז דאָך גוט! — אָבער וואָס זיין בלוט און פלייש, אין פוילען, האָט
 וועט זיין מיט די יודען אין פוילען? נישט קיין שטיקעל ברויט.

זייער אומגליק איז דאָך אַזוי גרויס, אַזוי מוראדיג, אָז — קומט מיט מיר,
 איהר אַלע, וואָס האָט כח, און לאָמיר געהן איבער די גאָסען פון אַמעריקא
 און שרייען:

- העלפט!
- העלפט!
- העלפט!

און זאָל דאָס געשריי אויפברעכען טירען און טויערען און אַריינרייסען
 זיך אין די אויערען פון יודישען אַמע-
 ריקא, און דאס האַרץ זאָל פערנעמען
 דעם גרויסען צער און די שווערע ליי-
 דען. און דעמאָלט וועט מען אפשר
 א יין טאָג דאָך עפעס טון.

ווען צוויי מענשען געהען אין אַ
 מדבר און זיי האָבען נאָר אַ ביסעל
 וואַסער גענוג פאַר איינעם צו דערהאַל-
 טען ביים לעבען, טאָר עס איינער נישט
 אויסטרינקען און לאָזען דעם צווייטען
 שטארבען פאַר דורשט.

ביידע מוזען זיך פערלאָזען אויף
 גאָט'ס בעראָס און טיילען זיך מיט
 דעם לעצטען טראָפען, כאָטש ס'איז
 צו ווייניג פאַר צווייען.

די ניינע מרגלים.

(א בריוו פון תל-אביב.)

רפן אין איינען לאנד אריין אום צו קענען ארבייטען די קלוגע מלאכה נישט געשטערט פון די אנטפיסעמלישען און שונאי ישראל, וואָס האָבען זיי אין גלות פערבאָלגט. מען נעמט צווא- מען אלע כחות, מאַכט געלויבט נאָך מיטצונעמען אַ פאַר הונדערט פונט... און מאַכט פאַהרען גאָר אַלס טוריס- טען און קומען מיט מזל אין הייליגען לאַנד אריין מיט די פולע האַפנונג, אז עס וועט זיי דאָ געלונגען צו פער- שפרייטען די אַנגעליגע „לופט-געשעפט- טען“...

אַבער ווי ערשטוינט ווערען זיי, ווען קומענדיג אַהער, איבערצייגען זיי זיך, אז דאָס מין „לופט-געשעפט“ עקזיס- טירט דאָ גאַרנישט, דאָ כוז מען זיין מחובר לקרקע און לעבודת כפים, אָדער אַ אונטערנעמונג, אזוי ווי מען זאָגט דאָ אין א"י אין קורצען „א גע- זונטע טאשע דער גע- זונטע הענד“.

אַזא אַויס חכמים, אַויס חכמות, עס איז נישטא קיין שטאָך ארבייט, די ארץ ישראל דיגע לופט לאזט נישט ענט- וויקלען די גלות-באַצילען און מען מוז ווי לאַנג עס איז נאָך זאָ די מעג- ליכקייט צוריק פאַהרען פון וואַגענז מען איז געקומען. אין דאָ הויבט זיך אָן די ריכטיגע טראַגעדיע, צוריק צו פאַהרען איז דאָך עפעס נישט אזוי פון די לייכ- טע זאָכען, מיט וואָס קומט מען אַ היים, וואָס וועט די פרוי זאָגען, וואָס וועט מען איהר ענטפערען, און מה יאמרו הפריות און גלאט אזוי וואו זענען אונזערע חכמות, וואָס מיר האָבען אזוי פיל אין די גאַנצע מלחמה-יאָהרען די

פון: ענדען גויזעף האָט צו אונז געשריבען איינער פון די לעפטע וואָסער עולם, וועלכער איז היינט פון וועלכע ס'איז פאַרטייל- איטע אינטערעסען.

ביי די יעצטיגע פירטע עליה, האָט זיך בעוויזען אַ נייער סאָרט עולם, וועלכע האָבען נישט קיין קאָפיטאַלען, קענען נישט קיין טום פאָך, נישט קיין פראַנזשיסען און אין געשעפטס-אַנגע- לעגענהייטען האָבען זיי אויך קיין אַה- נונג נישט, אַרבייטען אַלס שוואַרצע אַרבייטער ווילען זיי נישט, אָדער קע- נען נישט, ווייל זיי זענען שוין אין די מיטעלע יאָהרען און האָבען איבער- געלאָזט אַ פרוי מיט קינדער אין גלות, פאַר וועלכע מען כוז זאָרגען און דאס מאַכט זיי אונגעגליך אַויסצוהאַלטען דאָס ערשטע עקזאַמען-יאָהר.

אין גלות זענען זיי געווען סוחרים פון בכל מכל כל, געסוהרט מיט וואָס עס האָט זיך נור געלאָזט און האָבען געהאַט דעם טיטל „לופט-מענשען“. זיי ער אונטערנעמונג איז בעשטאַנען פון שטעקלעך אין האַנד, מיטן פאַפיראַס אין מויל און געלעבט פון שאַכער-מאַ- כער, די געוועזענע סוחרים וואָס דער לעצטער קרויזט מיט די באַנקראַטען האָט זיי גענצליך רואנירט, האָבען געהערט, און מענשען פאַהרען קיין ארץ-ישראל און אַלע צייטונגען זענען פול מיט דעם, און דאָס לאַנד לעבט אויף און ענטוויקעלט זיך, שטעלען זיך די אויבערדערמאָנטע פאַר, אז גע- וויס טאָכט זיך דאָ אויך אַ פּלאַץ פאַר „לופט-מענשען“ און ווער טויג נאָך אזוי גוט צו די אַלע געשעפטען ווי זיי? און מען פּרעזיסט טאַק צו פאַה-

אויבער-אן איז געלעבט דאָס לכבוד יבנה" זיידענע טיטליכע אויף די תלות, די שכנה האָט זיך אפילו גע- וואונדערט, וואָס דער וויין שטרט נישט אויפ'ן טיש, און וואָס זעהט מען אויך נישט די פישן אָבער אַבער וועט מען עס שפּטער אַרויפשטעלען?

דערווייל האָט אַ קינד אַוועקגע- שלעפט דאָס זיידענע לכבוד-שבת טיש- טיכיל פון די הלוח און די שכנה האָט דערזעהן —

— צוויי בערטען.

ס'איז נישט געווען אויף הלוח, האָט דער יורד אַוועקגעלייגט צוויי בער- שטען און איבערגעדעקט מיט דעם הלה-טישטיכיל, מען זאָל מיינען אז ס'איז הלוח.

און דעמאָלט האָט מען געוואָהר גע- וואָרען, אז דער נגיד איז געוואָרען אַ יורד.

ווען אַ יוד געהט אַנגעטון אין דער שבת'דיגער זשאַפּיצע אינדער-וואַכענס- זייט וויסען אַז ער איז אַ יורד.

ווען איהר זעהט אַ יודען אין טיי- ערען פּעלץ מיט אַ פאַר צוריסענע סיך — ער איז אַ יורד.

ווען איהר זעהט אַ דאַמע מיט אַ גאַלדענע קייט אויפ'ן האַלז און אַ צוריסענע קלייד — זעהט איר אַ יורד. און דאָס איז איצט פּוילען, פּוילען איז אַ יורד און די יודען דאָרט — אַ פּאַלץ אַ יורד.

אַבער נישט קיין בעמלער, נישט קיין שטאַרער, נאר אַלץ שטאַלץ ווי אַ נגיד אַ יורד.

איך וועל דערזעהלען וואָס איך האָב געזעהען אין פּוילען — און ווען איהר וועט הערען — וועט איהר שווייגען?

די אונגען זיי אַלעמין און כּון וויי- טענס וואָלט זעהער געזעהען קלאָר, העל-זעוויג, ווי אַ פּאַלץ איז געוואָרען אַ יורד, און דער יורד פליהט אַלץ באַרג אַראָפּ, אַראָפּ באַרג, אין מיטעל טאָל פון יסורים און שרעק.

אומגליקליך איז דאָס פּאַלץ וואָס ווערט הרוב, אָבער נאָך דעם ווערן איז איהם גרינגער, ער איז שוין איר בערגעקומען — אַויסגעטרונקען דעם כּוס סם.

נאָך ערגער איז דאָס פּאַלץ, וואָס איז געוואָרען אַ יורד, זיין חורבן איז נאָך נישט פול, נישט געענדיגט. ער האַלט אין אַיין אַראָפּגירערען, איז נאָך נישט איבערגעקומען די גסיסה, חורבן איז טויט, שטיל, מוט שוין נישט וויי- ירידה איז גסיסה, שרעקליכע פּיין — און דאָס איז יעצט אין פּוילען.

אַ יורד איז געוואָרען דאָס יודישע פּוילען, און מיר האָבען געלערענט, אַז „וכי ימוך אהיך“, אַז דיין ברודער וועט ווערען פּעראַרומט, וועט ווערען אַ יורד, זאָלסטו איהם שטאַרקען, אויפ- הויבען, נישט לאָזען איהם פּאַלען.

און מיר לאָזען פּאַלען פּוילען פּאַ- לען ביז'ן אַפּגורוד, פּאַרוואָס אַ פאַר- וואָס, יודען פון אַמזריקאַ וואָס איז אַ יורד.

ביי אונז אין שטעטל איז אַ מאַל געווען אַ יורד.

אַ מאַל איז ער געווען אַ יוד אַ גביר, געזאָט אפילו זילבערנע לייכטער, און איז געוואָרען אַ יורד, און קיינער האָט נישט געוואַסט ביז איינמאָל אַ פּרייטאַג-צונאַכטס.

געווען איז ביי איהם אין שטוב אויפגערוימט שבת'דיג, די זילבערנע לייכטער אויפ'ן טיש, און ס'איז אַריין אַ שכנה זאָגען גוט שבת, ביז די מע- נער וועלען קומען פון שטיבעל.

— אָבער, גאַספּאַדין, איך האַנדעל דאָך נישט מיט קיין פּרויען, די מיידלעך זענען מיינע שוועסטערן — האָט זיך מענדעלי געפרובט אַרויסדרע- הען און אַ זייערע גרימאָסע האָט אַרומגענומען זיין צעפלאַמט פנים און ס'האָט איהם שוין חרטה געטון אויף דער גאַנצער בעסאַנטשאַפט מיט'ן נע- גער.

— אַזו וואָס איז? וואָס איז דען, אַז איהר וועט מיר איין שוועסטער אַפּטערטען? נאָך בעסער, אַז זיי זענען נישט אייבער איינענע פּרויען, קענט איהר דאָך מיר געוויס פּערקויפען איינע פון זיי און איך וועל אייך און איי- ער שוועסטער רייך און גליקליך מאַכען, נאַט אייך, זעהט, הער, וואָס איך פּערמאַג, און דערביי האָט ער אויפגעקענעפּעלט זיין פּראַק און געוויזען אַ מענגע צירונג, וואָס איז געווען אויסגעלעגט איבער דער ווייטער וועסט, דאָס איז נאָך גאַרנישט געגען דעם, וואָס איך פּערמאַג אין דערהיים; אדרבה, איך לאָר אייך איין מיט מיר מיטצופאַהרען אין מיין געבורטס-לאַנד, וועט איהר זעהן, אַז איך בין נישט קיין פּראַסטער נעגער, וואָס איהר זעהט זאָרט ארומשלעפען זיך איבער אייראָפּאַ. איך זאָג אייך, הער, אַז אייך און איי- ערע שוועסטער שטעהט פאַר ביי מיר דאָס גרעסטע גליק נון, געמאַכט? נון וואָס קלערט איהר אזוי פּיל?

(פאַרטעצונג קומט)

מענדעלי האָט זיך דעריבער שטאַרק געהיטען פאַר'ן נעגער, וועלכען ער האָט אויך לכתחילה אַנגענומען פאַר אַ געפעהרליכען פאַרשוין, פון יענעם סאַרט לייט.

דער קלוגער נעגער האָט זיך אַנגעשטויסען און דערקענט, אַז אונטער מענדעלי'ס צונג ליגט זעהר פיל רייד און ער האַלט זיך איין מיט צוואַנגען, נישט אַרויסצולאָזען אַ וואָרט.

ער האָט עס דערקענט אין דעם, וואָס מענדעלי האָט זיך אַ ביסעל געשראַקען, נישט געקענט זיך בעהערשען און אַרויסגעוויזען אַ ביסעל אַנגסט און צעטראַגענקייט, פון וואָס דער נעגער האָט אַרויסגעדרונגען, אַז מענדעלי האָט עפּיס צופיל מורא איהם און וויל זיך דערפאַר נישט אַנפּערטרויען. דער נעגער האָט אַרויפגעלעגט זיין האַנד אויף מענדעלי'ס אַקסעל און גענומען רעדען צו איהם מיט אַ צערטליכער וויינקייט.

— איך זעה, הער, אַז איהר האָט עפּיס מורא פאַר מיר, שרעקט אייך נישט, איך שווער ביים הייליגען אַללאַה, אַז איך וועל אייך קיין שום שלעכטס נישט פּערשאַפען. איך מיין ווירקליך נישט מעהר, ווי נאַר אַפּצוקוי- פען ביי אייך יענס שעהן מיידעל, וואָס געפעהלעט מיר זעהר...

דען א"י איז ווירקליך נישט פאר זיי און נישט זיי זענען פאר ארץ ישראל, אונזער פערביטערונג איז נור בנוגע די אפענע שנאה, וואס זיי האבען דא ארויסגעוויזן בפרהסיא ווי די ערשטע שונאי ישראל וירושלים, און האבען דא איבערגעלאזט זעהר א שלעכטען שם אויף דער אדרעס פון די פוילישע יו- דען, און די פוילישע יודען וועלען געוויס פון זייער קאמפראמיטאציע האבען צו זינגען און צו זאגען. דעריבער מיר פוילישע יודען, וואס וואוינען דא אין תל-אביב, געפינען פאר נויטיג שטארק צו פראטעסטירען געגען דער געמיינער ארויסטרעטונג פון דעם סארט מענשען, און מיר בעטען די פא- לעסטינג-אמטען אין פוילען, אז זיי זאלען זיין א ביסעל פארזיכטיגער ביים אהערשיקען נייע עולים, זאלען זיי נעמען אין אכט, אז א חוק וואס דער עולה דארף האבען קאפיטאל, זאל ער אויך בעזיצען א געוויסען אידעאל, אדער פון רעליגיעזען שטאנדפונקט, אדער פון נאציאנאלען שטאנדפונקט. א ראדאמער.

וועלט פערדרייט? געהאנדעלט און גע- שאכערט און צוזאמענגעברענגט איין עק וועלט מיט דער צווייטער, און מיר האבען געשפילט די ערשטע פידעל, און פון אונזער א"י וועלען מיר גלאט אזוי ארויספאהרען בהרפה ובבושת פנים... און די חכמים פאלען גלייך אויף א גוטע עצה וואס איז שוין לאנג בעקאנט פון אונזערע ערשטע מרגלים, מען נעמט זיך צו דער ארגאניזאציע אונטער דער לייטונג „ארץ אוכלת יושביה“ מען פיהרט א שטארקע אג- טאציע די קאמפאניע צו פערגרעסערען, סיי פון די זעלבס אויבענדערמאנטע „רופט-מענשען“ און סיי פון זייטיגע מענשען, וואס וואלטען זיך דא געווען איינגעארדענט, ווען נישט זייער אג- טאציע, מען זעהט מיט אלע מעגליכ- קייטען די חברותא צו פערגרעסערען, אום צו קענען צוריק פאהרען „ברוב עם“ און אונטער די לאוונג „נתנה ראש ונשובה“, געהט מען ארום און מען רעדט אויס אסור לדבר אויף א"י און אויף אלעס וואס איז פערבונדען מיטן אויפבויו פון ארץ ישראל, און מען שרעקט אפ די אלע עולים מיט וואס עס לאזט זיך. זיי פערפאסען זיך ספעציעל לידער און פערשידענע שר- רים וואס טהוען קאמפראמיטירען און גרינגשעצען ארץ ישראל, און דאס ווערט געוונגען אויף פערשידענע פער- זאמלונגען, בכדי צו מאכען א שלעכטן אייגנרוק אויף די אלע צוהערער, ווי דער בעוואוסטער חרוז הסובב איז „ומפני חטאינו גלינו לארצנו“ און דאס ליד וואס ענדיגט זיך „מיט א גלעזל גאזאז“ און אייניגע האבען אלס לעצ- טע נקמה אין א"י, ביי זייער אפפאהרן מיט די שיף געוונגען: דאס ליד — „ישמשע“...

בעדראט נישט אונזער האנדלס-בילאנס!!!

פאדערט אינלענדישע אויסארבייטונגען אנשטאט אויסלענדישע

קאלאשן „PEPEGE“

זענען די דויערהאפטסטע

באמין „PEPEGE“

צייכענען זיך אויס מיט זייער עלעגאנץ

„PEPEGE“ ספארט-שיך זענען די פראקטישסטע

„PEPEGE“ Polski Przemysł Gumowy T. A. w Grudziądzu,

פאלגענדע ראדאמער פירמעס האבען זיך פארפליכטעט צו באציען גומי-שיך

נאר פון אינלענדישער אויסארבייטונג

<p>H. Banker Lubelska 12</p> <p>M. Lubinska „ 28</p> <p>S. Mazurkiewicz „ 19</p> <p>M. I. Nirenberg „ 1</p> <p>Wl. Regent „ 22</p>	<p>N. Rozenblum Lubelska 21</p> <p>I. Saibe „ 23</p> <p>I. Tenenbaum „ 28</p> <p>F. Zyiberberg Warszawska 2</p>
--	---

עס וואלט נישט געווען ארויסגער- פון אזוי א פערביטערונג, ווען די מענ- שען וואלטען געהאט עפעס א ריכטונג, א אידעאלע שטרעבונג, אבער זיי זענען אזעלכע וואס בעזיצען נישט קיין שום בילדונג, קיין שום קענטניש, איינפאכע עמי הארצים, בורים. סאיז כאראקטע- ריסטישע פאקט פון אגעוויסען ראדאמער וועלכע האט געזעהן די לעבענסמיטעל געשעפטען וואס זענען דא אין אלע גאסען מיט די העברעאישע שילדען „הנות מכלת“ איז ער ארומגעגאנגען זוכען דעם רייכען גרינדער „האנע מא- כעלעס“ וואס האט אזוי פיל מיליעס אין אלע גאסען...

וואס אנבעלאנגט זייער צוריק פאהרען וואלט איך זיי געקענט ווייניגען מיט דעם גאנצען הארצען „גאתכם לשלום“

צו די וואהלען אין סוחרים = פער-אייז.

(א פאר ערנסטע ווערטער).

ווי דער סוחרים-פזראיין האט מוריע געווען, קומט היינטיגען שבת-צו-נאכט פאר די יעהרליכע אלגעמיינע בעריכט'ס פערזאמלונג, אויף וועלכער עס וועלען א חוק אנדערע לויפענדע פראגן, אויך אויסגעוועהלט ווערען צו עטליכע מיט- גליעדער אין דער פערוואלטונג, אויפ- זיכט'טראט און צו דער קאמיסיע פון שיעד'ס-בעריכט, ביי דער געלעגנהייט וואלטען מיר וועלען דע-מאנען דעם יודישען סוחר אין ראדאם, ער זאל ערב די וואהלען זיך פערטראכטען און ווי- סען וועמען ער ברויך וועהלען פאר ויין פארשטעהער און דער יעני- גער אינסטיטוציע, וואס האט פיל צו- זאגען איבער זיינע עקאנאמישע לע- בענס-אינטערעסען. מיר זענען אין דער אמת'ן נישט אזוי נאאיוו צו גלוי- בען, אז א יודישער סוחרים-פזראיין זאל זיין די מאסגעבענדע אויטאריטעט קערפערשאפט, וואס אויף איהר שטי- צענדיג זיך, זאלען בעשטייערט און געשאצט ווערען דער יודישער סוחר. מיר ווייסען, אז דערצו איז א ווייטער מהלך, אבער נישט קוקענדיג דערויף, דארף דער יודישער סוחרים-פזראיין קעמפען אונטערמירליך צו ערווערפען אזעלכע רעכט, ווייל נישט קיין אג- דערע, ווי ראפנירטע סוחרישע פאר- שטעהער, ווייסען אזוי גענוי אגזאשאר- צען דעם אמת'ן כזב, אין וועלכען עס געפינט זיך דער האנדעלס-מענט. דעריבער דארפען די געוועהלע און די סוחרישע אינסטיטוציעס בעשטיהן פון אזעלכע עלעמענטען, וואס זאלען האבען דעם געהעריגען מוסה צו פער- טידיגען אלע בע'עוהל'טע און גע- קושיודעטע סוחרים, וועמען עס פרעסט עס דריקט דער אונגעוועהרער לאכט

פון די צווייטע שטייגערן.

גרויסע אהר"ת פילע אויסזאגן טראגט אויף זיך דער סוחרים-פערראין בעזונ- דעיס ביים היינטיגן טאג, מעגן די שטייגער אומגען פונעם נישט מאכען זיך הצרען אויף די פארשידענע אינטער- ווענטען זיינע, — טאָר פיי זיך דער יו- דישער פארשיטעהער נישט איינפאלען און נישט קעניגטען פון צו פאָדערען, אז דעם יודישען סוחר זאל נישט גע- טהען ווערען קיין עולה, בעת מ'געהט איהם צווייטעם אויפן שטאנג'ט — טיש, ווי מ'זען מעסט און מען וועגט זיינע „מאקאנקעס" און „עשירות'ען", אויזערע סוחרישע רעפערענצעסאָנען זענען סתומע צו שטעהן מיט די גרעס- טע וואַכזאָמקייט אויף די אנטפערטויטע דורך אונז פאָטענט, אים כדי צו אי- בערצייגען די שאַפערס ווי טרווייג און האַפנונגסלאָז עס זעהט אויס די יודישע לעגע.

די וואַלען אין סוחרים-פערראין, אויבואוהל זיי וועלען נאר אנצווער- דעט פאר עפליכע געזעהלעכע מיטגליד- דער צו דער פערוואלטונג, אויפזיכט- ראַט אין שיצט-געריכט, האבן אבער יעדענפאלס א וויכטיגע בעדייטונג פאר דער ווייטערדיגע טהעטיגקייט פון סוחרים-פערראין. דען צוזאמענשטעלען דאָרפן ארייננעמען נייע 7 מיטגלידער אינ'ם צוזאמענשטעל, וואס פערוואל- טעט מיט דער לייטונג פון סוחרים- פערראין-הגם נישט זעהר קיין גרויסע צאָהל פונדעסטוועגען קענען זיי הא- האַפען א געוויסע ווירקונג צום גינס- טען פאר דער אינסטיטוציע און איהרע מיטגלידער, אין פאל ווען די נייע קאָנדידאטען זאלען זיין בערופען אין דער עיקר, האבן רעם גוטען ווילען צו ווידמען זיך לטובת דעם סוחרישען כּלל, נישט אין זין האַפענדיג ראשית כּלל, זיך אליין...

בעזונערס דאָרף דער קאָנדידאט גופא וויסען, אז ער נעמט אויף זיך א געוויסע פעראנטווארטליכקייט לגבי זיינע סוחרישע חברים, וועמענס גרלות עס פלאַנדזשען אין דער פינסטער און עס איז נישט קלאר ווי זייער מארגען וועט אויסזעהן... דער קאָנדי- דאט איז מחויב צו וויסען, אז נישט קיין כבוד געהט מען איהם צוטיילען אדער גלאַט א מאַנדאט, ניין, ער מוז גרייט זיין אויף אונגעזעהליגע אונטער- ווענצען, אויף צו פאָררען און לויפן, אפילו אין מיטן דער נאכט, אין די גרעסטע קעלען און העגענס, אין א נייטיגען פאל בשעת עס האַנדעלט זיך וועגען לעבען און עקזיסטענץ, אפילו

פון א אומגליקליכען יוד, אָס דאס איז אומגעפעהר דאס מאַנאט פון יעדען בעפארשטעווענדען קאָנדידאט. פאָרהאָן נאָך אַ זאָך און דאס גראָד פרויכע וויסען ביידג, — דער וועה- לאַר און דער געוועהלעכער, ביידע צוג- לייך מוזען זיי וויסען, אז דער סוחרים- פערראין, דאָס איז די היים פון יודישן סוחר, זיין קלעב און ראַט-געבער, און דעריבער ליגט אין זיין אייגענעם אינ- טערעס, אז זיי דאָלע אַינטטיגווע זאל בלייבען עקזעסטרען און נישט לעבען פון לופט און צופעליגקייטען. יעדער איינער סוחר מוז דאָרט זיין פערשריבען אַלס מיטגליד און זיך

מאיר הערץ.

פדי שלא לבייש.

(אַ פאלקס - מעשה'לע)

גרויס איז דער פּוּש, ווען עמיצער איז מבייש זיין חבר, בפרט ווען אַ התן לאַזט אַפּ אַ שידוך און איז אַזוי אַ נאָך גורם, אַז ווין כּלל זאָל פערשעמט ווע- רען.

אין די באַבע האָט מיר דערצעהלט: אַמאָל איז געווען אַ גרויסער עושר, האָט ער געהאַט אַ בת יחידה, וואָס אין איהר פנים האָט קיין מעגליך אויב נישט געקענט אַריינקוקען, אַזוי שעהן איז זי געווען.

ווער ס'האָט זי געזעהן, דער האָט געמוזט אַ צייער טהען און זיין האַרץ איז געשאַלטען געוואָרען פון צאָליעס ליכטיגקייטען, וואָס האַבען זיך דאָרט צעשטראָמט און יענעם מבולבל גע- מאַכט...

פערשטעהט זיך, אַז ביי אַ שידוך האָט דער עושר שטאַרק מקפיד געווען, גע- קליבען ווי פעריל. האָט דער טאַטע שוין יאָ מטכיס געווען און ס'איז שוין געווען פאָרגעקומען אַ „זעהונג", האָט די שענע בת יחידה אַ קנייטש געטון מיט איהר ליכטיגען לענה-שטערען און פון „זעהונג" איז גאַרישט געוואָרען. אַלע האַבען באַליד פערשטאַנען דעם רמז, האָט מען געשוויגען און דאָס שווייגען איז פיל שטאַרקער געווען ווי שטורעמדיגע רייד.

אַז טבע איז שוין געווען ביי דעם

אַליין פערשייטערען מיט וַ געוויסע סומע כדי אַזוי נאָך צו באַשאַפען עקאָנאָמי- שע מעגליכקייטען פאַר אַ אינטענסיווען אין צאָלונג-העטיגען סעקרעטאַריאַט, וואָס שפּיעלט אפּשר נישט ווענדיגער ראַליע אויף זיין געביעט, ווי אַ גוטע און וואַכזאָמע סוחרישע פערוואַלטונג. אַ ענטשפּרעכענד גוט-אַוועקגעשטעלעטער סעקרעטאַריאַט איז אַיין וויכטיגער טהייל אינ'ם סוחרישען אָרגאַניזיר- צאָמראַט, אָהן וואָס אַ סוחרישע אינסטי- טוציע קען זיך בעסער אומן נישט בע- געהן און דערפאַר מוזען די סוחרים זאָרגען פאַר זיין נאָרמאַלען עקזיסטענץ. אַ סוחר.

האָט מען תנאים, געשריבען און די כּלל האָט אויפגעבליהט ווי א רויז אין פרייהלונג. און ווייל די כּלל האָט פיל חתנים פערשגעמט מיט איהר שטאַלצען שוויי- גען און אויך איהר חתן האט דאס זעלבע געטון מיט זיינע פרייהעריגע גערעדטע כלות, האָט א קללה פון בושא אויף זיי געלויפערט און איינמאל האט דער חתן געפיהרט א שיף פיל מיט טייפוע סתורה, איז אויסגעבראַך בען א גרויסער שטורם-ווינד אויפן ים, די שיף איז אונטערגעפאנגען און דער חתן האָט זיך קיום געראטעוועט דאָס לעבען.

איז חוץ דעם, וואס ער איז פּלוצ- לונג געווארען אַרעם, איז ער אויך דער- צו פאר גרויס שרעק אויפ'ן ים געווא- רען מיאוס, ממש אַנ'אויסגעדארטער סקעלעט, אז יעדער, וואס האָט איהם געזעהן האט אויפגעטייערט.

איינמאָל איז דער חתן פערבעטען געווארען צו דער פלה און אַז זי האט איהם דערזעהן, איז באַליד איהר זיל- בערנער שמיכעל פערשוואַנדען געווא- רען און אַזוי ווי זי האָט נישט בע- רעדט, האָט זי אויסגעקליפעט אין א גרויס געוויין.

דאָס מאָל האָט שוין דער חתן גע- נוג גערעדט, אָבער עס איז שוין געווען צו שפעט; די כּלל איז פרוג געוואָרען איז אריין אין איהר הערליכען מיידל- סאַלען און מעהר זיך נישט בעוויזען. האָט דער חתן געוואָרט און געוואָרט, יעדען פריהמאָרגען געקלאַפט אין איהר אוועק כשורה.

איז איינמאל געשעהן, אז געקומען איז די מול'דיגע שעה און פון צווי- שען אַלע ריכט און שעהנע חתנים האָט די בת יחידה מיט מזל און גליק איינעם אויסגעקליבען—א סימן, אז אין יענעם טאג פין „זעהונג" האבן איהר רע אויגען געשפיעגעלט און דאס פנים איז איינגעראַהמט געוואָרען אין א זילבערנעם שמיכעל, און טאטע-מא- מע האבן זיך צו תנאים גע- גרייט.

די יונגע הערצער פון ביידע קינ- דער האַבען צו זיך געוויגען און ווייל דער חתן האט געשטאמט פון א גאר רייך הויז און איז אליין אויך געווען א יפה תואר, האט ער אויך געהאט יענע גאוה'דיגע טבע פון שווייגען. און ווייל ביידע זענען גע- ווען שווייגעדיגע נאטורען איז די תשיקה געווען א שטאַרקע צווישען זיי און די בת יחידה האט געמוזט גע- נוג מלחמה-האַלטען מיט איהר שטאַלץ און שווייגעדיגער טבע.

האָט מען תנאים, געשריבען און די כּלל האָט אויפגעבליהט ווי א רויז אין פרייהלונג.

און ווייל די כּלל האָט פיל חתנים פערשגעמט מיט איהר שטאַלצען שוויי- גען און אויך איהר חתן האט דאס זעלבע געטון מיט זיינע פרייהעריגע גערעדטע כלות, האָט א קללה פון בושא אויף זיי געלויפערט און איינמאל האט דער חתן געפיהרט א שיף פיל מיט טייפוע סתורה, איז אויסגעבראַך בען א גרויסער שטורם-ווינד אויפן ים, די שיף איז אונטערגעפאנגען און דער חתן האָט זיך קיום געראטעוועט דאָס לעבען.

איז חוץ דעם, וואס ער איז פּלוצ- לונג געווארען אַרעם, איז ער אויך דער- צו פאר גרויס שרעק אויפ'ן ים געווא- רען מיאוס, ממש אַנ'אויסגעדארטער סקעלעט, אז יעדער, וואס האָט איהם געזעהן האט אויפגעטייערט.

איינמאָל איז דער חתן פערבעטען געווארען צו דער פלה און אַז זי האט איהם דערזעהן, איז באַליד איהר זיל- בערנער שמיכעל פערשוואַנדען געווא- רען און אַזוי ווי זי האָט נישט בע- רעדט, האָט זי אויסגעקליפעט אין א גרויס געוויין.

דאָס מאָל האָט שוין דער חתן גע- נוג גערעדט, אָבער עס איז שוין געווען צו שפעט; די כּלל איז פרוג געוואָרען איז אריין אין איהר הערליכען מיידל- סאַלען און מעהר זיך נישט בעוויזען. האָט דער חתן געוואָרט און געוואָרט, יעדען פריהמאָרגען געקלאַפט אין איהר

טיר, גערופען זי און געבעטען זיך ביי איהר, אבער קיינער האט זיך פון דארט נישט אָנגערופען און א ציטערדיגע שטילשווייגעניש האָט פון דארט אַרויס-געאַטעמט.

די שטילקייט האָט אַרומגענומען דאָס גאנצע הויז פון עושר. חאָט דער חתן געוויינט און קיינער האָט נישט געזעהן זיינע טרעהרען, איז ער אַוועק, געפלאָזט אַ קללה אין עושר'ס הויז, און איז דערנאָך געשטאַרבען. — — —

האָבען שדכנים שוין ווייטער נישט גערוהט און פאַר דער בת יחידה איז אויסגעוועהלט געוואָרען אַנ'אתרוג'ל — אַ חתן פון תפארת און עשירות.

אזוי אָבער ווי איבער'ן עושר'ס הויז האָט גערוהט אַ קללה, איז א ירידה אָנגעקומען, און די פרעכטיגע סאלאָנען זענען פּערוואַנדעלט געוואָרן אין חורבות אַז דער רייכער חתן האָט זיך דער-פון דערוואויסט, האָט ער תיכף אָפּגע-שיקט די תנאים צוזאַמען מיט פטירים און פון גרויס בושה און צער איז די כלה געשטאַרבען.

זענען יאָהרען אַוועק, דער רייכער חתן האָט אַ צווייטען שידוך געטון און חתונה-געהאַט.

זענען ווידער יאָהרען געפלוויגן, דער חתן איז שוין געוואָרען אַ פן ארבעים און קיין קינד זעהט מען נישט און מען הפרט נישט.

איז ער געפאָהרען אַז אַ גרויסן רבין האָט דער רבי געפרעגט: זאָג נאָר, יונ-גערמאַן, ביסטו נישט אַמאָל פאַר דיין

חתונה אַ חתן געווען מיט אַ צווייטע-יאָ, הייליגער רבי — האָט ביט טרעהרען געענטפערט דער יונגערמאַן. — אויב אַזוי, געה זיך אַזוי, בעט איהר פחילה און אַז זי וועט זיך לאָזן מפיס זיין, בין איך דיר מבטיח, אַז דו וועסט האָבען קינדער —

— הייליגער רבי, וואו זאָל איך זי געהן זיכען, כ'ווייס דאָך נישט וואו זי געפינט זיך און, צווייטענס, זאָגען פיל מענשען, אַז זי איז שוין געשטאַרבען-האָט נישט אויפגעהערט דער יונגערמאַן צו ביטערען.

— נישט-קשה, געה לאָז זיך אין דער ווייטער וועלט, נאָר למען השם, זאָלסט נישט דורכלאָזען קיין איין יאָר-האָט דער רבי געוואָרענט און דער יונגער-מאַן האָט שוין מעהר נישט געפרעגט, נאָר זיך באַלד אַוועקגעלאָזט אין מרחקים זוכען זיין אַמאָליגע כלה.

איז ער געגאַנגען פון שטאָדט צו שטאָדט, אויף יעדען יאָר-איז ער געווען און שוין געהאַט אָנגעשפּאַרט די עק וועלט.

אינמאָל איז ער אָנגעקומען אויף אַ זעהר גרויסען יאָר-זאָג יאָר-האָט ער נאָך נישט געזעהן זייט ער וואָנדערט אַרום: פון אלע פעלקער און אומות העולם, פון אַלע מינים חיות און בעשעפענישען. די מעגשן זענען געווען גאָר אַנדערע, הויכע ווי ביז צום הימעל; לשונות אָהן אַ שיער, אַ גערידער, אַ געשריי ביז צום טויב ווערען. דער יאָר-ציהט זיך אָהן אַ

סוף, אַזוי, אַז דאָס אויג קען נישט דערזעהן. פון אַלע מיני סחירות איז פאַרהאַנען, שווישטשעט און עס בלייבט פון באַלד און בריליאַנטען, א געפאַק, אַ געדראַנג, אַז מ'קען זיך קוים דורכ-שטופען, אַלע רגע קומען אָן פרישע מענשען אָהן אַ שיער, טייל קומען צו פיס און אַ סך אויף קאַטשען און אַ סך צו רייטען אויף ריזיגע פּערד, געשפּאַנט אין זילבער. אויף טייל ערטער שפילט מוזיק און עס טאַנצען פאַרלעך, אַרום שטעהען מאַסען מענשען, פאַטשען מיט די הענד און שרייען אויס — „מזל-טוב, מזל טוב!“ — אויף פיל ערטער ווידער איז אַ גרויס געוויין פון קאַלי-קעס, אַרימעלייט און אומגליקליכע, וואָס ליגען אין די ריגשטאַקען מיט אויסגעשטרעקטע הענד און בעטען זיך ביי די דורכגעהענדע אַ נדבה, געהען אַדורך פיל מענשען און וואַרפן מטבעות מיט געלעכטער און געהען ווייטער.

שטעהט ער אזוי און בעטראכט אלעס און קאן גארנישט אויס'חידוש'ען זיך. דאס האַרץ זאגט איהם, אַז נישט אַנדערש, נאָר דעם דאזיגען יאָר-די מיגט בעשטימט דער רבי.

ווערט שקיעה צייט, די זון לאָזט זיך אראַפּ. פייער-רויטע בענדער וויקלען ארום דעם גאַנצען מאַרק. אויף די בענדער געהען ארויף מענשען און עס פאהרען ארויף קאַטשען, די פלאַסקע-דיגע רויטע בענדער לייגען זיך איבער'ן מאַרק אונטער יעדענס טריט. דער הי-מעל ברענט אין פלאַמען ביי די ראג-

מלחמה, אַט ערשט האט מען קוים צו-נויפגעפיהרט חתן-כלה, מ'מין דעם דייטש מיט'ן פראנצויז און ענגלענדער עט קאַמפּ. קיין לאַקאַרנאַ, און ס'איז ממש געשעהן סיעתא דשמיא, וואס איז געלונגען זיי אויסצוגלייכען און צו פערזיכערען אזוי נאך דעם שלום אין אייראפע, און דא זאָל נאך דעם אלעם אויף סניי אויסברעכען אין דער רא-דאמער יודישע גמינע א פרישע מלחמה.

וואָס זאָל ווידער פּערחמארען די פא-ליטישע האַרזיאַנטען אין אייראָפּע! איך האָב די גאַנצע צייט פון דער קריטישער נאַכט, אין דער גמינע, גע-האַלטען אין איין טעלעפאָנירען צום פעלקער-בונד און איבערהויפט צום אויסערן מיניסטעריום קיין בערלין. איך האָב נישט געריהט אין מרעיש עולמות געווען: — פאַניע שטרעוועמאַן, דער וועלט-שלום איז ווידער אין געפאָהר-מאָדאָם פעלקער-בונד, שיקט למען השם וואָס שנעלער אַרויס אַ עקספּעדיציע אויסצובאַרשען דעם „בונט“ אין דער יודישער גמינע אין ראַדאָפּ, ס'בייגט

דען, אויף וועלכע עס הענגען אראָפּ פליצערדיגע לאנגע שנורען, ווי טחאָל-זען, זיי לאָזען זיך אראָפּ וואָס מעהר און די הויכע מענשען נרייכען אריין מיט די קעפּ און זיי ווערען דאָרט נעלם; די רייכע שררות, אויף וועמען די בענדער שפרייטען זיך אויס, פליהן אין לופטען, די איבריגע קאַטשען און רייטערס, וואוהיך די בענדער גרייכן ניש, צעפאַהרען זיך אזוי מיט א רעש, לוי-פען איהם פארביי, ער קען זיך נישט אויסדרייען און פאַלט שילר נישט אונ-טער די פּערד. אין איין רגע ווערט אלץ אַפּוועשארט און ס'ווערט פינסטערליך, פאַלט אויף איהם א פּחד; ער האט נישט איין בעקאַנטען מענש, וואָס זאָל פּער-שטעהען זיין לשון און וועמען ער פּרעגט, וואו מען געהט דאָ און דאָ, ענטפערט איהם נישט קיינעם און יע-נער לויפט ווייטער מיט גרויס איילע-ניש, אויסשטעלענדיג אויף א פאַר ביס-טערע אויגען.

איז ער געפאַלען צו דער ערד און געוויינט מיט גרויס שברת הלב. פלוצ-לינג זעהט ער, ווי ס'פּאָהרט אַ שענע קאַטש, וואו ס'זיצען אַ בחור מיט אַ בתולה און ביידע לאַכען זיי צו איהם. איז ער אויפגעשטאַנען פון דער ערד, ווייל ס'האָט זיך איהם געדאַכטען, אַז זיי רופען איהם.

(ענדע קומט)

א פייער, די אַרטאָדאָקסישע דעמאָק-ראַטיע איז שטאַרק כּנגר און וויל נישט אַריינלאָזען די פּושקע פון נאַציאָ-נאַל-פּאַנד, ווייל אַזוי נאָך זאָגט זי וועט צוקומען נאָך אַ מלוכה און ס'וועט ווידער ברויכען געענדערט ווערען די וועלט-מאַפע און דאָס קען צופיהרען צו נייע מלחמות און פלוט-פּערגיסונ-גען, געדענקט און איילט מיט הילף, אַז נישט איז קאַפּוט מיט לאַקאַרנאַ. — און וואָס זאָכטו, ידידי, האָב איך דען נישט גלייך געטוהן? איז עס טאַקי נישט אַ רביחה, מ'זאָל געהן אויפהענ-גען אַ נאַציאָנאַל-פּאַנד-פּושקע אין אַ יודישע גמינע אין דאָדורך וועלען אויסקויפען ארץ ישראל און בעשאַפּען אַ יודישע מדינה און דערמיט וועלען בעלעסטיגען דעם פעלקער-בונד, וואָס האָט נעבעך אַזוי פיל מיה אַוועקגע-לעגט, איידער זי האָט איינגעשטעלט שלום צווישען דער פעלקער-משפּחה אין דאָ נאָר-דיר אַ פרישע מלוכה, גע-גען וועלכער די אראָבער זענען בפירוש כּנגר, און ס'קען חס ושלום קומען צו

א פייער, די אַרטאָדאָקסישע דעמאָק-ראַטיע איז שטאַרק כּנגר און וויל נישט אַריינלאָזען די פּושקע פון נאַציאָ-נאַל-פּאַנד, ווייל אַזוי נאָך זאָגט זי וועט צוקומען נאָך אַ מלוכה און ס'וועט ווידער ברויכען געענדערט ווערען די וועלט-מאַפע און דאָס קען צופיהרען צו נייע מלחמות און פלוט-פּערגיסונ-גען, געדענקט און איילט מיט הילף, אַז נישט איז קאַפּוט מיט לאַקאַרנאַ. — און וואָס זאָכטו, ידידי, האָב איך דען נישט גלייך געטוהן? איז עס טאַקי נישט אַ רביחה, מ'זאָל געהן אויפהענ-גען אַ נאַציאָנאַל-פּאַנד-פּושקע אין אַ יודישע גמינע אין דאָדורך וועלען אויסקויפען ארץ ישראל און בעשאַפּען אַ יודישע מדינה און דערמיט וועלען בעלעסטיגען דעם פעלקער-בונד, וואָס האָט נעבעך אַזוי פיל מיה אַוועקגע-לעגט, איידער זי האָט איינגעשטעלט שלום צווישען דער פעלקער-משפּחה אין דאָ נאָר-דיר אַ פרישע מלוכה, גע-גען וועלכער די אראָבער זענען בפירוש כּנגר, און ס'קען חס ושלום קומען צו

א פייער, די אַרטאָדאָקסישע דעמאָק-ראַטיע איז שטאַרק כּנגר און וויל נישט אַריינלאָזען די פּושקע פון נאַציאָ-נאַל-פּאַנד, ווייל אַזוי נאָך זאָגט זי וועט צוקומען נאָך אַ מלוכה און ס'וועט ווידער ברויכען געענדערט ווערען די וועלט-מאַפע און דאָס קען צופיהרען צו נייע מלחמות און פלוט-פּערגיסונ-גען, געדענקט און איילט מיט הילף, אַז נישט איז קאַפּוט מיט לאַקאַרנאַ. — און וואָס זאָכטו, ידידי, האָב איך דען נישט גלייך געטוהן? איז עס טאַקי נישט אַ רביחה, מ'זאָל געהן אויפהענ-גען אַ נאַציאָנאַל-פּאַנד-פּושקע אין אַ יודישע גמינע אין דאָדורך וועלען אויסקויפען ארץ ישראל און בעשאַפּען אַ יודישע מדינה און דערמיט וועלען בעלעסטיגען דעם פעלקער-בונד, וואָס האָט נעבעך אַזוי פיל מיה אַוועקגע-לעגט, איידער זי האָט איינגעשטעלט שלום צווישען דער פעלקער-משפּחה אין דאָ נאָר-דיר אַ פרישע מלוכה, גע-גען וועלכער די אראָבער זענען בפירוש כּנגר, און ס'קען חס ושלום קומען צו

ראדאמער פאליטישע בריוועלעך.

(קליינער פעליעטאָן)

אויף דער לעצטער זיצונג פון קהלה-ראָט איז ביים בעטראַכטען די פּראַגע צי אין גמינע-לאַקאַל זאָל זיין ערלויבט אויפצוהענגען אַ נאַציאָנאַל-פּאַנד-פּוש-קע, ענטשטאַנען אַ פייערדיגע מחלוקה צווישען די ציוניסטישע און אַרטאָ-דאָקסישע פּראַקציעס.

מען האט בעשיינפערליך געפיהלט, ווי די לופט איז אנגעפולט מיט פיל-ווצר און שוועבעל, אט, אט נאר אויפ-צורייסן. אילטומאטיווע נאטן-אויס-טוישען זענען געפלוויגען הין און צו-ריק און אין די קולוארען פון גמינע-פארלאמענט זענען ארומגעלאָפּען די זשורנאליסטען און די צייטונגס-מענ-שען און מיט דער גרעסטער שמאנונג געווארט אויף דער היכטארישער מינוט, צי עס וועט ערקלערט ווערען קריעג. מיך אליין האט ארומגענומען א ציטער-ניש און א אימה דיגע פלאטערניש. עפיס א קלייניגקייט מיינסטו, א

אל כבוד ידידי היקר כש"ת מו"ה ר' משה מרדכי קאפ-דרעהער וכי' וכי'. ווי דו זעהסט, ידידי היקר, האָב איך מיך דערווארט אויף אַ גוטע-צייט צו קענען דיר ענטפערען אויף דיין בריוועל צו מיר, אין וועלכען די פרעגסט מיך אָן, וואָס עס הערט זיך אין אונזער יודישען ראַדאָפּ. מילא קודם כל שרייב איך דיר, אַז אונזער הימיש פאַרלאַמענט'ל, כ'מיינ די יודי-שע גמינע, אַרבייט אויף אַלע כּלים, ביי דער קלענסטער פּראַגע בראַכען אויס פייערדיגע דעבאַטען און מ'ווערט גאַרנישט פּערטיג. די פרעגסט מיך מכה די לעצטע שליאַכטען צווישען די טל-ומט'דיגע מדינות: בולגאַריען און גריכענלאַנד, שרייב איך דיר, אַז יע-נע שליאַכטען זענען נישט ווערט אַ שמעק טאַבאַק און בנאמנות אַ גאַרנישט אַקצענען די שטורמישע שליאַכטען אין דער היגער יודישער גמינע.

וואס הערט זיך אין ראדאם.

שטורמישע זיצונג פון קהלה - ראט

דער ראט ווייסט נישט פון די לעצטע קאנ-

קורסען וואס די גמינע - פערואלסטונג

גיעט ארויס.

נאך א לענגערע הפסקה איז דעם פאריגען שבת צו-נאכט זיך צונויפגעקו- מען אויף א זיצונג דער ראט פון דער קהלה. נאכדעם ווי דער פארוואלסטונג הא' פרענקעל ליינט פאר דעם טאג-אר- דנונג, וועלכער בעשטעהט בסך הכל פון עטליכע פונקטען. נעמט דאס ווארט הא' פישמאן, וועלכער קריטיקירט די פערואלסטונג דערפאר, וואס זי האט נישט פארגעשטעלט פאר'ן ראט דעם בעריכט פון איהר טהעטיגקייט, ווי עס פראקטיקירט זיך שטענדיג בעת דער ראט קומט זיך צענויף, כדי צו בע- שטעטיגען די אָנגענומענע בעשלוסען דורך דער פערואלסטונג. הא' פישמאן שטעלט זיך אָב דערויף, וואס מ'האט דעם קאנקורס וועגען אויפגעמען נייע שוחטים נישט פריהער פארגעשטעלט פאר'ן ראט, נאך די פערואלסטונג האט עס אויסגעפיהרט אויף אייגענער אהריות הא' פישמאן פרעגט, פאר וואס פאר א יאהרען, ווען ס'האט זיך געהאנדעלט וועגען א קאנקורס אויף אַרב און גמינע-סעקרעטאר, האט די פערואלסטונג צוגעשטעלט די קאנקורסען דעם ראט צו אַקצעפטירען און דאס היינטיגע

דענע קלאסען, פון 2 ביז 150 זלאָטעס. נאכדעם ווערען בעטראכט דורכ'ן ראט די ענטפערס פון דער פערואלסטונג אויף די פון לאַנג אַריינגעטראַגענע אינטערפּעלאַציעס, וועלכע דער ראט האט איבערגעגעבען זיינער צייט דער פערואלסטונג זיי צובעטראַכטען. אזוי למשל איז מיט אַ געוויסע צייט צוריק אַריינגעטראַגען געוואָרען דורכ'ן הא' פישמאן אַ אינטערפּעלאַציע, וועלכע פרעגט, וואסערע רעפּאָרען עס זענען איינגעפיהרט געוואָרען אַך דער תּלמוד תורה, כחמת ביים בעשטימען אַ סובסי- דיע [פון 8000 זל. פאַר דער תּ"ת, איז אָנגענומען געוואָרען אַ געבען די דערמאָנטע סומע נאר בתנאי, אַז צווי- שען אנדערע למודים פון תּ"ת, זאָל אויך איינגעפיהרט ווערען צו לערנען יודישע געשיכטע און תנ"ך לויט דער מאָדערנער אויפפאַסונג. באַם אָבער ווי דאָס איז נאָך נישט פערוואַרקלייט געוואָרען, ווערט געפאָדערט אין דער אינטערפּעלאַציע אַבזושטעלען דאָס אויסצאהלען די רעשט פון דער סוב- סידיע. דער ענטפער פון דער פער- וואַלטונג, אַז צוליב דעם, וואָס דער פראָטאָקאָל פון די רעפּאָיאַציע איז נישט און דערפאַר איז דאָס אַלץ נאָך נישט איינגעפיהרט געוואָרען - ווערט נישט גענומען צום קענטניס און דורך דער מערהייט אָפּגעוואָר- פּען. הא' וויינטרויב ערקלערט, אַז די רעפּאָרען וועלען אין קורצען איי- געפיהרט ווערן. די פאַרשטעהער פון דער אַרטאָדאָקסישער פראָקציע טראָגען אַ ריין אַ פאַרשלאַג, אַז

צוליב דער אבוועזענהייט פון פערואלסטונגס-פרעזעס הא' קע- ניגסבערג זאָל מען שליסען די זיצונג.

דערויף ענטפערט דער פרעזעס, הא' פרענקעל, וועלכער זאָגט, אַז אַזעלכע פאַרשלאַגען טעראָריזירען די ראַט-זיי- צונגען און שטערען די אַרבייט. ער וועט דעריבער אָנגעמען די שטרענגסטע מיטלען און נישט דערלאָזען אינגאָר- רען די טהעטיגקייט פון ראַט. עס ענטשטעהט אַ שטיקעל טומעל און נאכער ווי הא' פרענקעל פערזיכערט, אַז דער פאַרשלאַג פון די אַרטאָדאָק- סישע פאַרשטעהער וועט בעשטעלען ווע- רען צו דער אָבשטימונג נאָכ'ן אויסשע- פען דעם דריטען פונקט, ווערט די זיצונג פאַרטגעזעצט. דאָן ווערט בעט- ראַכט דער ענטפער פון די פערואַל- סטונג וואָס שייך דער ערעפנונג פון פראטאקאלען די ביכער

שפיכת דמים, און די וועלט זאל ווידער זיך טונקען אין בלוט?

איך פערשטעה נישט די ציוניסטען וואס זיי מיינען מיט זיך, צי איז די וועלט הפקר? וואס הייסט דאס אזעל- כעס צו געהן און פערלאנגען, אַז מען זאל אויפהענגען אַ נאציאָנאַל-פּאַנד- פּושקע אין אַ יודישע גמינע ס'זאָל דאָרט אריינפאלען יודישע גראַשענס, און דערנאָך זאָל מען מיט זיי האַבען אויסצוקויפען ערד אין יודישען לאַנד און אזוי נאך פערדרעהען אַ קאָפּ דעם פעלקער-בונד, ער זאָל זיי אויך אַרייננעמען אין דער חברותא פון אַלע פעלקער און פעלקערלעך.

אדרבה, וואָס זאָגסטו יידי, איז עס נישט די גרעסטע עולה, האָ? דאָס מאַהל בין איך פּקצד און וועל דיר בקרוב שרייבען נאָך אַ בריוועלע וואָס מיר טהוען דאָ אויף.

ממני יידיך
ר' מענדעלי.

פון דער גמינע נישט געפיהרט א חוק פויליש אויך אין דער העברעאישער און יודישע שפראכען, לויט דעם אָבמאָך פון די פראַקציע.

די אַרטאָדאָקסישע פּאַרשטעהער פערלאָזען די זיצונג.

נאָכ'ן איבערליינען די אינטערפּע-לאַציעס פּאַדערען די אַרטאָדאָקסישע פּאַרשטעהער צום צווייטען מאָהל צו שטעלען דעם פּאַרשלאַג וועגען איב-רייסען די זיצונג. דאָס ווערט פון דער נרעסערע מפרהייט אָבגוואַרפען און דאָן פערלאָזען די פּאַרשטעהער פון דער

אַרטאָדאָקסישע פּראַקציע די זיצונג. דער פּאַרשטעהער פון די האַנדווערקער ה' ראַזענבוים פּראָטעסטירט און רופט אויס אַז אַזאָ דעמאָנסטראַטיווער אַרויס-טריט מצד די אַרטאָדאָקסישע פּאַרשטע-הער פּאַראַליזירט די ארבייט פון ראַט פאר וואָס די אַזרחיות וועלען טראַגען די זעלבע גמינט-פּאַרשטעהער מיט זייער פרעזעס ה' קעניגסבערג.

צוליב דעם, וואָס ס'איז נישט געווען קיין קוואַרום וועלען די אינטערפּעלאַציעס בעטראַכט ווערן אויף דער קימענדיגער ראַט-זיצונג, וואָס קומט פאר היינטיגען שבת-צונאַכט.

א פּדיון הַבֵּן פון אַ קינד, וואָס איז שוין 16 יאָהר טוידט.

דאָס געשטאַלט פון טוידטען קינד בעווייזט זיך פאַר'ן פּאַטער אין חלום און אויף דער וואהר — דער פּאַטער קען נישט רוען אין ער דערמאָנט זיך, אַז ער האָט נישט אויסגע-לייזט דאָס טוידטע קינד, וואָס איז געווען אַ בכור — דער פּדיון הַבֵּן פאַרגעקומען היינטיגע וואָך.

מיט 16 יאהר צוריק איז ביי איינעם א געוויסען י. ב. געבוירען געווארען א יונגעלעך, א ערשטלינג, דער טאטע פון קינד וואָלט פערשטעהט זיך, מקיים געווען די מצוה פון פדיון הַבֵּן און זיין קינד אויסגעלייזט לויט'ן דין פון א בכור, היות ווי דאס געבוירענע קינד איז אין עטליכע טעג שלאָף געווארען און מען האט עס נישט געקענט מליצ זיין צו דער ריכטיגער צייט, איז ממילא אויך נישט פארגעקומען דער פדיון הַבֵּן. אין עטליכע וואָכען ארום איז דאס קינד געשטארבען און צוליב פערשידע-נע סבות האט דער פאטער נישט אָויס-געלייזט דאס קינד, ווען ס'האט נאך געלעבט. פון דאמאלס אן איז אוועק 16 יאהר און געצטענס מיט עטליכע חדשים צוריק, איז דעם פאטער בעפא-לען עפעס א אימה, און סאר זיינע אויגען האט גענומען כסדר שוועבען דאס געשטאַלט פון זיין טוידט קינד. איינמאהל בשעת דער זעלבער איז ארויסגעגאנגען 12 א זיגער ביי-נאַכט אויפן הויף האט ער עפעס דערהערט א שטארק גערודער און באלד האט זיך פאר איהם פארגעשטעלט דאס בילד פון זיין קינד אזוי בולט, ווי ער וואלט עס געווען לעבעדיגער הייד. י. ב. איז שוין אויפן הויף לאנג נישט פערבלי-בען און א איבערגעשראקענער איז ער גלייך אריין צו זיך אין שטוב, וואו ער האט זיך געזעצט צום טיש און גענומען אריינקוקן אין א ספר, אבער דא איז ער נאך נאך מעהר געווארען געחומט: דאס ספר וואס ער האט גענו-

די קאַנקורענטקע פון זישע פרייטבאָרד, מאַרטאָ פאַר אַ שיעור נישט צעבראַכען ביל-דע פּיס אין ראַדאָב.

די וועלט-פּעריהמטע גבור'טע, פּרוי מאַרטאָ פאַר אַ פון ווען, האָט בשעת אויספיהרען דעם עקספּערימענט ביי-לאָזען אַינפּוואַרטן איבער זיך אַ

אויטעמאָביל מיט פּאַסאזשירען אויפ'ן פּלאַץ דריטער מאי, דעם פּאַריגען זיג-טאָג — שיעור נישט צובראַכען ביי דע פּיס. דער שאַפּער פון אויטאָ איז אַנ-שטאַט אריבערצופּוּהרען איבער דעם געזונטען טהייל פון איהר קערפּער, אַריבער מיט זיין שווערע משא איבער איהרע פּיס, וועלכע זענען דורך אַ גליקליכען פּאַל ארויס גאַנצער הייד.

ס'איז פשוט א נס געשעהן, וואָס די גבור'טע, מאַרטאָ פאַר, איז אַרויס מיט גאַנצע היס. ס'האָט שוין קיין סך נישט געפעהלט, אַז מאַרטאָ פאַר אַזאַ האַ-בען דאָס זעלבע גליק, וואָס זישע

וואַהלען אין סוחרים—פּער אַיין

היינטיגען שבת-צו-נאַכט קומט פאַר אין סוחרים-פּעראַיין די יעהרליכע אַל-געמיינע פּעריכט'ס—פּערזאָמלונג, אויף וועלכער ס'וועלען געוועהלט ווערען 3 מיטגלידער אין דער פּערוואַלטונג, 4

פּוּן אַ י. א מ ט.

היינטיגע וואָך איז וועגען פּאַלעסטי-נאַ—אמט פאַרגעקומען א קוואליפיקאַצ-יע—זיצונג איבער אַלע עוללים מיט דער בעטייליגונג פון צענטראַלען א"י-אַמט דעלעגאַט פון ווארשא ה' ראזענשטיין.

געזענונג'ס-פּאַרשטעלונגען פון דער יודישער טרופע

די לעצטע דריי געזענונג'ס-פּאַר-שטעלונגען פון די יודישע טרופע אין דער פּאַריגע וואָך, האָבען זיך אין אַלגעמיין אויסגעצייכענט. די אַרטיסטען פון זייער זייט האָבען זיך בעמיהט מיט אַלע זייערע כחות צושטעלן אַ ש-נערען רעפּערטואַר און דאָס יודישע טעאַטער-פּובליקום האָט פון זיין זייט צאָהלרייך בעזוכט די פּאַרשטעלונגען און זיך ווארים געזעגענט מיט די יו-דישע אַרטיסטען. אויפ'ן לעצטן אָווענד האָט צום שלום געהאַלטען אַ פּאַר ריה-רענדע ווערטער דער אַרטיסט ה' ביאַלקאוויטש, וועלכער האָט גענוי אי-בערגגעבען פאַר'ן טעאַטער-עולם אַלע איינצעלייטען פונ'ם שווערען וואַנדער-לעבען פון יודישען אַרטיסט און גע-זונדערס פון דער טרופע, וואָס איז געשטאַנען אַ לענגערע צייט אין ראַ-דעם. ה' ביאַלקאוויטש בעקלאַגט זיך נישט אויף ראַדאָב, ווייל סוף כל סוף

קורסען פאַר טעניץ און פּלאַסטיק

דער לאַנגיעהריגער לעהרער און געווי. בעלפּט מייסטער פון וואַרשאַווער טעאַטערס, בעט אונז מודיע צו זיין, אַז פאַר דער יודישער קליענטעלע וואָס ער טעעציעל איינגעפאַרענט קורסען

ברייטבאָרד האט געהאַט אין ראַדאָב. א שעהן פנים וואלט ראדאָב געהאַט. די וועלט וואלט מיט רעכט געקוקט אויף אונז ווי אויף אמת'ע מזיקים... די עקספּערימענטען, וואָס פרוי פאַרראַ האָט געוויזען אין „ראַזמאַי-טאַשטשי“ האָבען ממש בעוואַונדערט דאָס פּובליקום. זי האָט געבויען שטאַ-בעס אייזען מיט די צייהן און געהוי-בען אויפ'ן האַרץ אַזעלכע ריעזיגע שטיינער, וואָס צעהן שטאַרקע מענשען זענען קוים אין שטאַנד געווען אַרויפ-צולייגען זיי אויף איהר האַרץ.

מיטגלידער אין אויפזיכט'ס—ראַט, 4 מיטגלידער אין שיעד'ס—געריכט אין 3 מיטגלידער אין דער רעוויזיאָנס-קאָמיסיע.

פּוּן אַ י. א מ ט.

צו דער קאַנטראַל זענען געשטאַנען בערך 200 פּערזאָהן פון ראדאָב און אומגעענד. די נעמען פון די בעשטע-טיגטע וועלן מיר ברענגען אין נעכסטן נומער.

די טרופע פּערדינט באַמת א ווארי-מען „זייט-געזונד“ פאַר דעם יודישען ווארט, וואס זי האט דעמאנסטרירט און געלאזט הערען אויף די ברעטער פון טעאַטער „ראזמאיטאשטשי“ אין משך פון דריי מאנאטען.

האָט דער היגער יודישער עולם אָנגע-הויבען געהן אין יודישען טעאַטער, נור די סבה פון אַוועקפאַהרען איז דאָס, וואָס דער קאַנטראַקט פון דער טרופע מיט'ן טעאַטער-דירעקטאָר פון „ראַזמאַיטאַשטשי“ ה' גאַרטינסקי, האָט זיך געענדיגט. די טרופע פּערדינט באַמת א ווארי-מען „זייט-געזונד“ פאַר דעם יודישען ווארט, וואס זי האט דעמאנסטרירט און געלאזט הערען אויף די ברעטער פון טעאַטער „ראזמאיטאשטשי“ אין משך פון דריי מאנאטען. ס'איז פונדעסטוועגען נישט אויסגע-שלאסען די מעגליכקייט, אז די טרופע זאל בענייען דעם ווינטער-סעזאָהן און אין דער קורצסטער צייט קומען קיין ראדאָב מיט פרישע, אנגעזעהענע אר-טיטישע כוורת.

קורסען פאַר טעניץ און פּלאַסטיק

אין די לאַקאַלען פון טעאַטער „ראַז-מאַיטאַשטשי“ און האַטעל „איראַ-פּעיקי“.

קעלצער אבטיילונג.

וואס פערלאנגטן מיר פון קעלצער סוחרים - פער איין? *

אייניגע זעהר וויכטיגע און פראנט-ווארטליכע קעלצער יודישע אינסטיטוציעס לעגען טעהר אכט אויף זייער אויסערליכער דעקאראטיווער זייט, ווי אויף זייער אינערליך-פראנטווארטליכע טהעטיגקייט. אוי צ. ב. האט זיך אויסגעדרוקט, אין א אינטערוויו מיט אונזערס א מיטאראבייטער, דער פרעזענט פון דער פערוואלטונג פון דער קעלצער יודישע גמינס, ה' רייזמאן. אויף דער פראגע פון אונזער מיטאראבייטער-וואס האט אויפגעטוהן די נייע פערוואלטונג פון דער אידישער גמינס אין קעלץ-האט דער פרעזענט ה' ר. דאן געענטפערט-מען האט רעמאנירט דעם לאקאל פון דער גמינס, געקויפט טישלעך און שטוהלעך און געזארגט פאר דעם, אז דער לאקאל און דאס ביורא זאלען האבען א עסטעטישען געשמאק.

די פערוואלטונג פון קעלצער סוחרים פער איין, ווייזט אויס, שטעהט אויך אויף דעם זעלבען שטאנדפונקט; מען מוז האבן א שענים לאקאל א שיינעם ביורא, א שענהעם בעצמטען-פערסאנאל - ס'זאל מאכען א איינדרוק. און דאס איז טאקי געשען, דער לאקאל איז א שעהנער און דאס ביורא געהט זיך אויך מיט, נאר צו האט די פערוואל-טונג ערפיהלט איהר הוב בנוגע די קעלצער סוחרים און צי פערשטעהט יעדער מיטגליד פון דער פערוואלטונג זיין אויפגאבע און פראנטווארטליכ-קייט? דאס איז א גרויסע פראגע. איך וויל דאך נישט שרייבען וועגען

ס'האלט זעהר וואונדערליכע געזען, דער סוחרים פער איין אין קעלץ זאל אויך דעם אויפגעפראכטען ארטיקעל געבן א ערקלערונג, פאר וועלכען מיר גיבען אן א חשוב'ען ארט. רעדאקציע.

דע, וועלכע זענען געקומען ספעציעל אין סוחרים-פער איין, מען זאל פאר זיי שרייבען א רעקורס, מיינענדיג דאס אויב דער רעקורס וועט זיין אין סוחרים-פער איין געשריבען וועלען זיי גלייך געהאלפען ווערען און דאָרט אין סוחרים-פער איין האט מען פון זיי פערלאנגט 5 זלאטעס.

די פערוואלטונג קומט אויך נישט אין קאנטאקט מיט די סוחרים, מאכט זיי נישט בעקאנט די טערמינען פון די בעזונדערע שטייערען, מעלדעט זיי נישט די טערמינען פון רעקורסען און אויך, וועלכע שטייערען קענען צולעגט ווערען אויף ראטעס. דאָס איז אין יעצטיגען מאמענט זעהר וויכטיג פאר סוחרים. האָבענדיג אַ לאַקאַלע צייטונג קאנען אלע קאָמוניקאַטען געגעבען ווע-רען אין דער צייטונג, און נישט קוקענ-דיג, וואָס די מיטאראבייטער האָבען זיך שוין נישט איינמאָהל געבעטען, מען זאל אלע מעלדונגען געבען אין דער צייטונג, פאר וועלכע די רעדאקציע וועט גערן אָננעמען אַ אַרט, האָט נאָך די פערוואלטונג נישט בעגערט צו צושי-קען אַ קאָמוניקאַט, דאָגעגען זעהען מיר אז דער ראדאמעך סוחרים-פער איין מעלדעט יאָ זיינע מיטגלידער וועגען די טערמינען פון שטייערען.

עס דערנעהנטערט זיך די צייט פון אויסקויפען פאטענטען און ס'מוז אונ-טערגעשטראַכען ווערען, אַז ס'איז נישט ריכטיג דער אָבזאַהל פאר דעם סוחרים-פער איין ביים אויסקויפען פאטענטען אין סוחרים-פער איין ד. ה. פשוט פאר די טובה וואָס דער סוחר האָט, אַז ער דאַרף נישט געהן אין „אורזשאַנד סקאַר-באַווי“ נאָך אַ פאַטענט און בעקומט עס אין סוחרים-פער איין מוז ער אָב-צאָהלען א געוויסע סומע לטובת דעם

רעדט ער זעהר לייטיש; חשוב'ע גא-לעריע - ווענדעט ער זיך צו אונז, און דערנאָך הויבט ער אָן זינלען - שקצים, לאָבוסעס, שרייט ער הויך, - אַזוי פיהרט מען זיך אויף אין א יודיש טעאָטער? ווי איז דרך ארץ? און זיד-לען קען זיי שוין איינמאַל, געשל-פע-נע פּיסקעלעך האָבען זיי, דאָס לערנען זיי זיך אויס אין די יודישע אָפּערעט-קעס, ווייל דאָרט ווערט אַ סך געזי-דעלט, פערשטעהט איהר מיך... נור איינמאַל זעהט איהר, האָב איך יאָ

קעלץ מ. ג. -

געהאָט די זכיה צו זיצען די ערשטע רייה „קושעסלעך“ נור ווייסט איהר וואָ סערען סוף כ'האָב געהאַט? כ'האָב גע-מוזט אַרויסגעהן אין מיטען שפּילען. אַ! איהר לאַכט, איהר מיינט אַודאי מען האָט מיך געמוזט אַראָפּבעטען פון פּלאַץ, ווייל כ'האָב קיין בילעט נישט געהאַט, אמת טאָקי קיין בילעט האָב איך נישט געהאַט, נור איך בין אליין אַרויס פון טעאָטער, כ'האָב נישט גע-קענט צוזעהן; ווי דער גראַף אויף דער סצענע איז געגאַנגען אויסגעדרייטע

איך געה איז קינא „פענאמען“!

(מ א נ א ל א ג)

וואָס זאָל איך טוהן, איך בין אַ הערען, הערט מען קיין וואָרט נישט, שטאַרקער ליב-האַבער אויף קינא, קיין און ווי אַזוי זאָל מען דען הערען? אנדערע זאָכען וויללען מיך נישט, אַזאַ מענש בין איך שוין, אין יודישען טע-אַטער קען איך נישט געהן, ערשטענס, כערה ווי איין זלאָטע אויף גאלעריע און קען איך נישט אויסגעבען, און וואָפע-רע פּערגעניגען האָט מען שוין מ'שטיינס געזאָגט, אַז מען געהט אויף גאלעריע,

איך יאָ

וואס הערט זיך איז קעלץ

דעם צוג וואָס איז אַרױסגעפֿאַהרען פֿון וואַלטהױנג פֿון דער יודישער ביבליאָטעק קי.א. דער רעזולטאַט פֿון דער דעמאָלט-דיגער קאַטאַסטראָפֿע איז געווען, עס זענען פֿערגיכטעט געוואָרען ביידע לאַ-קאַמאַטיווען און 5 וואַגאַנען, אױך זע-נען פֿערווינדערט געוואָרען 4 פֿערוואַהן און דער מאַשיניסט פֿון צוג רעבעשקא איז גע'הרג'עט געוואָרען.

נאָכ'ן אױסהערצן די עדות, האָט דאָס קרייז-געריכט נאָך אַ לענגערע בעראַטונג צווישן געטראָגען אַ אױסטייל-לױט וועלכע דער קאַנדוקטאָר לעש-טשינסקי ווערט פֿער'משפט אױף אַ יאהר טורמע און צו פֿערלירען די רעכט.

דער קאַנדוקטאָר פֿון 2-טן צוג איז פֿרייגעשפּראַכען געוואָרען.

דער צום טױט-פֿעראַורטיילטער האָט זיך געווענדעט נאָך בענגעדיגונג צום מלוכה פֿרעזידענט, אין פּאַל פֿון אַבאָג וועט דער אױסטייל אױסגעפֿיהרט ווע-רען אין פֿערלירן פֿון 24 שעה.

פֿער'משפט אַ קאַנדוקטאָר
פֿאַריגען פֿרייטאָג איז אין היגען קרייז-געריכט אינטער'ן פֿאַרזיך פֿון ווי-צע פֿרעזעס מאַרקאָוסקי בעטראַכט גע-וואָרען דער פֿראַצעס געגען קאַנדוק-טאָר פֿון די וואַנסקאַטאראַווער קאַלעיקי ה' יוזעף לעשטשינסקי.

פֿון שטאַנד-געריכט
היינטיגען דינסטאָג איז אין היגען קרייז-געריכט בעטראַכט געוואָרען דער פֿראַצעס איבער די 11 אַרעסטאַנטען, וועלכע האָבען גענומען אַ אַנטייל אין בונט אין שווענטא קזשיסקער קרימינאַל-זיי ווערען בעשולדיגט אין דער-הרג'ענען דעם טורמע-וועכטער כוזשא-סטאָאָוסקי. אַלס פֿערטיידיגער טרעטען אַרױס 6 אַדוואָקאַטען, וועלכע ווערען צוגעטיילט פֿון געריכט אינטאַנץ. די פֿערהאַנדלונג האָט זיך פֿערצויגען ביז 2 פֿיינאַכט.

דער אױסטייל ווערט אַרױסגעטראָגען מיטוואָך דעם 4-ען ה. ה. לױט וועל-כען דער אַרעסטאַנט וולאַדיסלאָו פּאַט-שטא ווערט פֿעראַורטיילט צום טױט, 8 מאַלדען דעם אַרױספֿאַהר פֿון זיין צוג, אַרעסטירטע אױף אייביגע טורמע, 2 אױף דער געהעריגער סטאַציע, וואָס אַרעסטירטע ווערען פֿרייגעשפּראַכען.

אַ ש ר י פ ה
מיטוואָך 12 אױיגער ביינאַכט איז אױף אַלטי-וואַרשאַווער גאַס 34 דורך אונפֿאַרויכטיגקייט אױסגעבראַכען אַ שריפה, וואָס האָט באַלד אַרומגעחאַפט די גאַנצע שטוב. די אַנגעקומענע פֿיער-לעשער איז געלונגען דאָס פֿיי-נר צו לאַקאַלירען.

אינטערעסאַנטער רעפֿעראַט
לױט דער אינציאָטיוו פֿון דער פֿער-

אין יאהר 1923 האָט דער קאַנדוק-טאָר לעשטשינסקי געפֿיהרט אַ צוג פֿון יענדזשעוו קיין קיא און האָט גישט גע-מאַלדען דעם אַרױספֿאַהר פֿון זיין צוג, אױף דער געהעריגער סטאַציע, וואָס האָט פֿעראַורזאַכט אַ קאַטאַסטראָפֿע מיט

עלקי קארמאן — **נטע וואקשלאג**
קעלץ
פֿע ר ל אָ ב ט
פּאַטער און מוטער
ו ו א ק ש ל א ג
אָקטאָבער 1925

פֿון דער ציוניסטישער אָרגאַניזאַציע אין ראַדאָם הינט פֿרייטאָג דעם 6 ליסטאָפּאָד אום 7 אױענד פֿינקטליך קומט פֿאַר אַ רעפֿעראַט פֿון פֿראַם. מוסקאַבליט א. ד. ט. "דער רבי און דער תלמיד". איינגאַנג פֿאַר מיטגלידער

צו דער פֿערלעבונג פֿון אונזער ליבען חבֿר נטע וואַקשלאַג פֿון קעלץ מיט פֿר"ל עלטשע קאַרמאַן פֿון ראַדאָם האָנגסט אַ הערצליכען מיליטוב און אַ גליקליכע צוקונפט אױף די בערג פֿון ציון. דער קאַמיטעט פֿון החלוץ ש. קאַמינער, המזרחי אין קעלץ, ג. ראַפּאַרט, מ. פֿערל, ה. בעסטענדאַרף.

צו דער פֿערלעבונג פֿון ה' נטע וואַקשלאַג מיט פֿרייליך קאַרמאַן הינשען מיר זיי פֿיל גליק און פֿרייד.

צו דער פֿערלעבונג פֿון מירן אינטימען פֿריינד און חבֿר נטע וואַקשלאַג קעלץ מיט פֿר"ל עלטשע קאַרמאַן פֿון ראַדאָם האָנגסט איך זיי אַ בליהענדע צוקונפט און אַ הערצליכען צאָחם לשלום אין אַל.ד פֿון אונזערע אַבות. חיים וצלחני קעלץ.

MAGISTRAT MIASTA RADOMIA
poszukuje w obrębie miasta realności, składającej się z 20 do 30 ubikacji mieszkalnych, które mogłyby być użyte na mieszkania i biura, kilku ubikacji nadających się na magazyny i warsztaty, podwórza o powierzchni około 6000 m². Wszystkie ubikacje musiałyby być w razie kupna opróżnione.
Oferty z podaniem ceny należy wnosić do Magistratu do dnia 15-go listopada 1925 r.
Magistrat miasta Radomia.

הרב והבד"צ בקילצי
קילצי, יום י"א מרחשוון תרפ"ו.
ב"ה
מודעה
הרב והבד"צ זענען מודיע די יודישע בעפעלקערונג אין קעלץ, דאָס די יאָטקע פֿון קצב גרשון מאַנעלאַ (אַלטע וואַרשעווער פֿרעזדעם, 21 געפונט זיך גענצליך נישט אונטער דער השגחה פֿון ראַבינאַט, דעריבער זאָל קיינער דאָרט נישט קויפֿען קיין כשר-פֿלייש.
דער קעלצער ראַבינאַט.

שיך, און דער דינער זיינער איז אַנ-שטאַט וואַנסעס, געווען איינגעשמירט מיט שוואַרצע שמינקע, און יעדערעס מאַהל געחאַפט אַ בליק אין שיפֿלאַך-קאַסטען צו הערען עפּיס אַ וואָרט הכלל וואָס זאָל איך זאָגען; כ'האָב געזעהן, אַז ס'איז נישט מעהר ווי אַ טעאַטער-שפּיל. זעהט איהר, אין קינא איז גאָר עפּיס אנדערש, איך ווייס נישט פֿאַרוואָס מיר ציהט נור אַהין? עפּיס אַלץ איז דאָרט אַזוי היימיש, אַזוי אינטים, איך האָב ליב צו קוקען אױף דעם אַלטען בילדעטער, וועלכער זיצט

שטענדיג ביים אַריינגאַנג אױף אַזאָ טען געניץ, און אױף די פֿלאַכטע לױפען בילדער, דאָ בין איך פֿאַרוו-דאָ אין אַמעריקאַ, דאָ אין אינדיען, דאָס אױג זעהט דאָך עפּיס, דאָ נעפּי איך מיך צווישען פֿאַריזער אַפּאַשען, אין דאָ אין סאַלאָנען צווישען באַראַ-נען און באַראַנעסעס, ווי די גרעסטע אינטריגעס ווערען אַפּגעשפּילט, ווערט ס'קינאַ-אַפּאַראַד'ל דאָרט עפּיס קאַליע אױף דער פֿלאַכטע, וויינט זיך נישט אַזוי גיט, הויב איך אָן טאַנפֿערען מיט די פּיס, קיינער וועט נישט וואַנען

קעניג-שוואַרץ

Udziela lekcji języka NIEMIECKIEGO
Inżynier WOJCIECH WŁODEK
 ul. Lubelska 58 II-gie piętro

יעדע ווידעווינג דארף וויסען
 אז צו וויסע פאדלעכע קיין מען אפפארבען אין פערלויף פון איין שעה
 אויף די קאלירען: רוט און נוס-טונקעל מיט דער הילף פון דער אי-
 בעראל-בעקאנטער זאפראווע

„Jaśniej Słońca“
 אז דאס איז נישט קיין פוסטע רעקלאַמע, קען זיך יעדער איבערצייגען
 מיט א קליינער אויסגאבע.
 פערקויף אין אפטייק-סקי'אדעס, זייף און פארביגעשעפטען.
 Fabryka przetworów techno-chemicznych
„MARY“ Warszawa, Dzielna 48, tel. 286-51.

יום
 ביטעס-שריפט-ביורא, קעלץ קילינסקי גאס 8
 ערלעדיגט אלערארט ביטעס, רעקורסן זענאנאיעס

Z Intencji zaślubin mojej przyjaciółki **P. Ity Koperówny** z p.
Natanem Rychtinaem składa serdeczne życzenia
Rozalja Dyrektorówna

טעאטער-זאל „ראומאישטשוי“ ראדאם
 פרייטאג דעם 6-טן לייטטאָפּאד ה. י.
אגרויסער קאנצערט
פון יאדוויגא זאלעסקא
 אויסגעצייכענטע פיאניסטקע. מיטן צנטיל פון די ארטיסטען פון דער
 ווא-שאווער אפערע: זאפא דאבראוואלסקא-פאוולאָווסקא און פראָן
 מיטשעילאו סאלעסקי (לירישער טענאר)
 ביים פארטעפּיאן: י. אויאודאָוסקא. אנפאנג 8.30 אווענד
 בילעטן צו בעקומען ביי ה' טאָמאַצק און אין קאסע פון טעאטער.

Kino „ODEON“ Radom
 פון 5-טן ביזן 8-טן געהט דאס בעריהמטע בילד
ZŁOTY CIELEC
 אין דער הויפט-ראַל **HENNY PORTEN**

Kino „PHENOMEN“ KIELCE
 DZIŚ I DNI NASTĘPNYCH
MALVA

KINO „PANI“ Kielce.

Dziś i dni następnych
 Wielki sensacyjny dramat w 8 aktach z prologiem
Most Jęków (Przez pałac i więzienia St. Marco)

podług powieści Michele Zevaco
 W roli głównej
Lucjano Albertini

שטייער הנהלת
 ווי דער רעדאקטער טוהרים-פערליין ווערט געהאיר אין „אושאָנד
 סקארבאָווי“ וועט דער אומזאָך שטייער צולייגט ווערען אויף 3 ראָטעס
 1 ראָטע ביזן 10 טען נאָוועמבער 1925
 2 ראָטע „דעצעמבער“
 און 3 ראָטע „31 טען יאנואר 1926“
 דער הונטה שטייער ווערט צוטיילט אויף 2 ראָטעס
 די 1-ראָטע ביזן 15-טן נאָוועמבער ה. י.
 די 2-ראָטע ביזן 15-טן דעצעמבער ה. י.
 ווער עס וועט אין די אויבערדערשטע טערמינען נישט צאָהלען פונק-
 טליך, פערלירט ראָס רעכט אויף וואָסעס.
 די ראָטעס צאָלט מען אָהן וועלכער ס'איז שטראַף.

צאָהן-דאָקטערין
ה. ראָקאָטש
 ראַדאָם, שטראַסע 7.

בעקאנטמאכונג
 איך מאַך בעקאנט דאס געזעהרטע פונ
 ליקום דאס איך פערטיג אויס אין 10
 מינוט פערשיידענע פאטאגראפיעס און
 אויף פּעכער צו ביליגע פרייען
 מיט אַכטונג **ש. טעלדמאַן**
 ראדאם מאַלא 5

אַכטונג קעלץ
 איך בעזיך א גרויסען לאגער קוילען,
 קאָסע בון די בעסטע טארטען ווי
 „פלאַרא“, קאַזשימיעזש, רענאַרד/
 בעמערקונג. גוטע בעהאַנדלונג גאראנ-
 טירטע וואָס. מיט אַכטונג
firma „OPAL“
 ul. Nowa Warszawska 7

ROZLEWNIA ESENCJI OCTOWEJ
ROZENBERG, Kielce, Aleksandra 1
 דערמיט מאַך איך בעקאנט די ג. קונדן אין קעלץ און אין קעלצער אומ-
 געגענד דאָס אין מיין פאַבריק בעקומט מען עסיגע-סענץ גאַראַנטירט 80 %
 צו בעקומען אין מיין פאַבריק-ס. לאגער אַלעקסאַנדער גאס 1 №
 און גוטע בעדינגונגען

Teatr POLSKI KIELCE
 פרייטאג דעם 6-טן ה. י. וועט אנטער דער לייטונג פון אַנדזשי מאַרק
 אויסגעפירט ווערען די פיעסע פון **ש. ל. א. ש.** אין פוילישען
מאָטקע גנב 3 אַקטען מיט
 אַ פראַלאַג
 שבת דעם 7-טן
גאַט פון נקמה אין 3 אַקטען
 ה. י. ווערט אויסגעפירט
 אנפאנג פונקטליך 8.30 אווענד. בילעטן אין קאסע פון טעאטער

Dramat erotyczny w 8-miu wielkich aktach
 o niezwykle ciekawej treści i niepospolitej
 gry artystów w roli piękna, młodzieńca
 gwiazda ekranów
LYA DE PUTTI

בעריכט פון פינאנץ און סטאטיסטישער טהיטיגקייט

פון דער קראנקען-קאסע אין ראדאם נמשך פון 1/9 1924 ביז דעם 1/9 1925

די קראנקען קאסע אין ראדאם האט געהאט אין איהר בעזיך דעם 1/9 1924	דאס מאכט אויס 9.30% פונ'ם אלגעמיינעם צושריפט
פערזיכערונגס-מיטגלידער	7,534 — —
פאמיליעס	12,227 — —
צוזאמען בערעכטיגטע	19,761
דעם 1/9 1925	
פערזיכערונגס-מיטגלידער	10,855 — —
פאמיליעס	14,539 — —
צוזאמען בערעכטיגטע	25,394
במשך פון דער בעריכט-ס-צייט איז צוגעקומען	
פערזיכערונגס-מיטגלידער	3,321 — —
פאמיליעס	2,312 — —
אלגעמיינע סומע פון צונעשריבענע מיטגליד-ס-אבצאָהלונגען	
במשך פון דער בעריכט-ס-צייט האט די סומע בעטראָפֿען 889,047.66 זל	
איינקאָסירט	822,958.95 — —
פערלעגענע חובות ביז דעם 1/9 1925	66,088.71 זל
דאָס מאַכט אויס 8% פון די אלגעמיינע סומע	
אין די צייט פון בעריכט-ס-טעטיגקייט איז אויסגעגעבען געוואָרען:	
(1) אויף הילפֿס-מיטלען לויט'ן אויסטאָר	
(א) אויף געלד-שטיצע אין די צייט פון נישט פעהיג זיין	
צו דער אַרבייט (36531 טעג)	94,047.47 זל
(ב) געלד-שטיצע פאַר קינפֿטערניס (5064 טעג)	12,536.90 —
(ג) ערנעהרונגס-הילף פאַר (92400 טעג)	13,233.40 —
(ד) אויף לוי-הוצאות פאַר (389 פערזאָהן)	19,571.77 —
(ה) ריטשאַלט פאַר דאָקטוירים און געהילפֿס פערסאָנאַל (105,588 וויזטען, 1 וויזט קאָסט 1,51 זל)	159,596.74 —
(ו) פאַר'ן צופֿאהרען פון די דאָקטוירים צו די קראַנקע אין שטוב (פאַר 11,463 וויזטען, דורכשניטליך קאָסט 1 וויזט מיט נעבען-הוצאות 8,97)	102,823.56 —
(ז) אויף הייל-מיטלען (ס'איז אַרױסגעגעבען געוואָרען 88,449 רעצעפטען, (דער דורכשניטליכער בעטרעף פון איין רעצעפט — 73 גר.)	64,302.09 —
(ח) פערמדע שפיטעלער (737 פערזאָהן דורך 2,180 טעג)	98,114.50 —
(ט) קאָסטען פאַר אַקושערקעס (998 געבוירטען)	30,420.00 —
(י) פאַר אַרױספֿאהרען פון די קראַנקע אין דאָרף און אויף קראַנצ-טריכער (פאַר 70 פערזאָהן)	5,608.24 —
	600,269.67 זל
דאָס מאַכט אויס 67% פון דער אלגעמיינער צושריפט	
73% פון איינקאָסירטען אַבצאָהל	
(2) אַדמיניסטראַציע-קאָסטען	
(א) פערסאָנאַל	55,615.60 זל
(ב) זיצונגס-קאָסטען פון דער קאָסע-אינסטאַנץ	6,122.50 —
(ג) זאַכליכע קאָסטען, הייזונג, בעלויכטונג, טעלעפֿאָן, פארטא, אָנאַנסען, א. אַנד.	16,206.05 —
(ד) אַדמיניסטראַציע פון אייגענע אונבעריהרליכע זאַכען	5,320.25 —
	83,264.40 זל
פאַרזאַמען פון דער קאָסע, עקזעקוציעס, פראָצענטער א. אַנד.	15,085.09 זל
אין אלגעמיין בעטרעפען די אויסגאַבען	698,619.16 זל
די אויסגאַבען אין פערגלייך צום צושריפט מאַכען אויס 78.40%	
אין פערגלייך פון איינקאָסירטען אַבצאָהל 85%	
אינוועסטיציע 1 קייפֿען א שטח ערד אויף דער נייער וועלט אונטער דעם אמבולאַטאָריום	8,000 זל
(2) איבערבויען דעם צענטראַלען אמבולאַטאָריום כדי צו צופאַסען צו די נייעסטע הייל-בעדערפענישן ווי אויך צו פערגרעסערען די זאַהל קאַבינע-טען-בערך	75,000 —
(3) איינקויפֿען נייע איינריכטונגען פאַר'ן זייריגישען אמבולאַטאָריום, גינעקא-לאַגישען, דענטיסטישען א. אַנד.	8,000 —
(4) האַנד-געלד אויף רענטענאַלאַגישע אפּאַראַטען צו היילען פיזיש-טעראַר-פעטיש אויף א אלגעמיינע סומע 23,000.	6,600 —
(5) פאַר איינקויפֿען פערזאָנלע פּאַרד-אויטא	5,000 —
(6) פאַר איינקויפֿען א נייער קאַטש באַר די דאָקטוירים	2,000 —
(7) אויפֿנעשטעלען א געבויט הייזעל אויף א זומער-קאַלאָניע פאַר קינדער אויפֿן ארענדירטען טייל וואַלד אין ראַיץ	2,600 —
(8) איינגעקויפֿט איין טהייל פון די קינדער-קאַלאָניע אין בוסק.	5,000 —
פערמעגענס בעשטאַנד פון דער קאָסע (פרופֿע-פּילאַנס) דעם 1/9 1925	
אַקטיווער בעשטאַנד	
פאַסיווער בעשטאַנד	
באַרעס געלד אין קאָסע	2,342.61
געלד פון ארבייטסגעבער פון געגענ-ווערטיגע אבצאָהלונגען	55,194.65
געלד פאַר פערלעגענע אבצאָהלונגען	10,894.06
לאַקאַציעס, און דעפּאָזיטען	5,909.27
בעלי חובות און קרעדיטען	33,647.63
דורכלוישענדע סומע	35,021.99
בעוועגליכע און אונבעוועגליכע זאַכן	69,580.28
דער ווערט פון הייל-מיטלען אין דער אייגענער אפּטייק.	19,822.07
רעזערוו-באַנד 1924 י.	129,245.25 —
" 1925 " "	67,432.44 —
	232,412.56 זל
פאַרזאַמען פון דער קאָסע-אינסטאַנץ	232,412.56 זל

Zarząd Pow. KASY CHORYCH w Radomiu.